

него по-добро нѣма на свѣта? Добрѣ, но може ли то да се исправи на нозѣтъ си и да заобиколи поне еднѣжъ двора?

— Разбира се, че не, отговорила Грозданка. — Той е още малъкъ, нѣма ни една година, затуи и не може да ходи.

— Нѣма още една година и затуи вие го малъкъ броеите? О—хо! А пѣкъ моето теленце бѣше всичко на два дни, когато само търчеше по двора.

Кравата още еднѣжъ изгледала прѣзрително Грозданка, поклатила си главата и си отминѣла нататѣкъ.

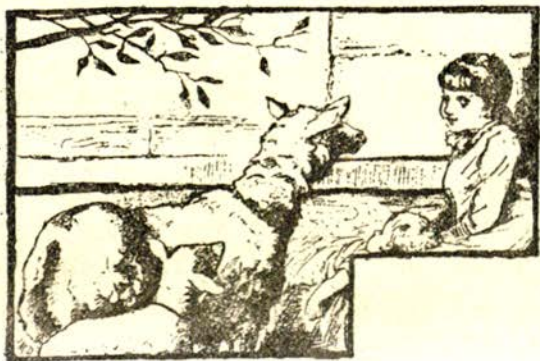
* * *

Не се минѣло нито една минута и прѣдъ Грозданка се испрѣчила една овца съ агѣнце, което било бѣло като снѣгъ.

— Бя-я! чакай да видѣж какво е това дѣте, което е заспало до тебе, момиче? Нима то има само два крака?

— Само два, отговорила Грозданка.

— А моето агне има четири, казала овцата, —

значи то струва колкото двѣ такива дѣца. Че и вълна нѣма по тѣлото на вашето дѣте? прибавила овцата.

— Нѣма вълна, но за туй пѣкъ има косица; погледни колко е хубава, забѣлѣжила Грозданка.